

I dag, den 30. juni er det 10 år siden
Flyvestation Vandel
halede flaget ned for sidste gang

Klokken er nogle få sekunder før 12:00,
så falder kommandoen: Hal flaget ned!

Kommandoen: Hal flaget ned ! havde lydt. Her er resultatet, splitflaget, der havde vajet over først Vandel Flyveplads fra 1946, derefter fra 1. oktober 1950 Flyvestation Vandel, flaget er på vej ned. Nederst til højre bliver flaget rullet sammen for senere at blive givet til Egnsmuseet i Vandel.

En time efter at flaget var halet ned på den nu lukkede Flyvestation Vandel, åbnede der på Randbøldal-Museet en udstilling, der fortalte flyvestationens historie tilbage fra dengang den hed Fliegerhorst Vandel, over Vandel Flyveplads til Flyvestation Vandel. Det var en omfattende udstilling, hvor der blev trukket på kræfter fra Flyvevåbnets Historiske Samling, Hjemmeværnsmuseet i Frøslevlejren, Kvindeligt Flyverkorps Eskadrille 261, Bunkermuseet på Flyvestation Vandel, Flyvestation Karup stod for at flytte en F-35 Draken fra Flyvestation Vandel ned til Randbøldal-Museet.

Den daværende chef for Flyvestation Vandel, oberstløjtnant Finn von Gersdorf-Carstensen med flyvernavnet VON, taler ved åbningen af udstillingen om flyvestation Vandel

Det var den tredje flyvestation han lukkede i sin karriere i Flyvevåbnet. Først Avnø, så Tirstrup og nu altså Vandel. Hver lukning blev klaret på en måde så ingen følte sig trådt på mere end det, at politikerne havde besluttet lukningerne.

Fra v. initiativtageren til udstillingen pensioneret seniorsergent og formand for Randbøl Sogns Museumsforening, N.M. Schaiffel Nielsen sammen med den afgående chef for Flyvestation Vandel, oberstløjtnant Finn von Gersdorf-Carstensen og den afgående chef for Hærens Flyvetjeneste, oberstløjtnant Jannik Skov.

Sandelig om ikke det lykkedes os at holde en afskedsfest, selv om det var begrænset, hvor meget fest vi syntes der var grund til. At flyvestationen skulle lukkes var der ingen tvivl om, freden vi havde sloges for, var brudt ud i Europa, og tak for det. Hjertet græd nok lidt over at se kollegerne forsvinde i alle retninger. Billederne er ikke særlig gode, men de eneste jeg har fra den aften i maj 2003. (Foto N.M. Schaïffel-Nielsen)

Flyvestation Vandel (for allersidste gang) -

Hal flaget ned

Tekst N.M. Schaiffel-Nielsen

Mandag den 30. juni var en trist dag for Vandel hys beboere, for flyvestationens personel og alle, der gennem årene har haft tilknytning til stedet. Splitflaget blev halet ned for sidste gang.

Flyvestation Vandel den 30. juni 2003.

"Hvad er det der gør, at det rører én, at et sted skal lukke?" I det øjeblik spørgsmålet bliver stillet, bliver der tid til eftertanke. For Deres udsendte, som har gjort tjeneste på stedet i 42 år og otte måneder er svaret på spørgsmålet: "Savnet af kollegaerne og det liv, de var med til at skabe. Det er den manglende forståelse for, at politikerne samlede helikoptererne på Karup og ikke på Vandel.

Det er også en viden om det liv, flyvestationen skabte i lokalområdet, forsvinder. Det er en viden om, at de mange millioner kroner, der blev udbetalt i løn- og tjenesteydelser forsvinder. Men værst af alt, rammen om minderne fra et langt arbejdsliv kommer til at stå tom. Kollegerne er pludselig meget langt væk.

Når dette er sagt, er der en smule stolthed tilbage over at have gjort tjeneste et sted, hvor midlerne altid var små, og antallet af personel til at løse opgaverne var i underkanten, eller mindre. De hundredvis af små og store øvelser, verdenspolitikken i næsten fire årtier bød på, var opgaver, der blev løst med megen fantasi og snilde for små midler. Utallige er de roser, der tilflød personellet fra især engelske og amerikanske chefer, der var dybt forbavsede over, at så få kunne nå så meget. De var forbløffede over personellets sprogkundskaber, og om muligt

endnu mere forbløffede over, at de så den samme person på arbejde, hver gang de bad om hjælp.

Vandel-ånden

De havde mødt Vandel-ånden. Den gik i al sin enkelhed ud på: "Nok er vi ikke mange, men vi skal vise "dem", hvem "dem" så egentlig var, at vi kan løse opgaven. Den professionelle stolthed tålte ingen ridser i lakken. Mange gange under de lange Øvelser, hvor familien trådte noget i baggrunden, blev det at være ansat på Flyvestation Vandel til en livsstil, der betød lange arbejdsdage og lidt søvn. Det betød også, at administrationsmanden pludselig stod et eller det sted og hjalp til med at fylde sandsække sammen med de teknikere, der meget hellere ville lave fly, men lige nu var det altså sandsække, der skulle fyldes. Det betød også, at teknikere pludselig blev til vagtsoldater og måtte stå ude i vejr og vind og bevogte den nærmeste bunker - det skete vel og mærke uden alt for meget brok. Når det virkelig pressede på, var der megen hjælp at hente hos kollegerne; alle vidste, at det gjaldt flyvestationens ære i forhold til andre NATO-partnere, selvom det nok ikke var den tanke, der kom først hos den enkelte.

Hal flaget ned

Så stod vi så der ved hovedvagtten, borgere, bønder og soldater for at høre den afgående chef

for Flyvestation Vandel, Finn von Gersdorf Carstensen, holde en kort tale, hvor han takkede Vandel bys borgere for det gode naboskab gennem mange år. Hvor han udtrykte sine ønsker om, at den nye ejer, greve Christian Moltkè ville erstatte de arbejdspladser, der nu forsvandt. Derefter rettede han sig op og gav ordre til, at flaget kunne hales ned. Lederen af Bevogtningstjenesten, seniorsergent B. Svenssons kommando lød ud over forsamlingen: "Honnør for flaget!". Langsomt gled det store splitflag ned langs flagstangen. Hvad der skete og hvorfor, ved vi ikke, men der hvor flaget normalt står på halv stang, stoppede flaget et øjeblik, som ville det udtrykke det, denne position normalt udtrykker, nemlig sorg. Derefter fortsatte nedhalingen ned i armene på ham, der tog imod. Medens splitflaget blev lagt sammen, hejstes grev Moltkes almindelige flag. En æra var for alvor slut, og en ny kunne begynde. Hele ceremonien foregik i dybeste tavshed, den eneste lyd der hørtes var fuglesangen.

Splitflaget blev overdraget til formanden for Randbøl Sogns Museumsforening, som bragte det videre til Randbøldal-Museet, hvor det blev hængt op sammen med Hærens Flyvetjenestes fane i udstillingen om Flyvestation Vandel.

Artiklen blev bragt i FLYNYT NR. 4 AUGUST 2003.